

Ο Ταξιάρχης της Ευδαιμονίας (Δαιμονιάς) Λακωνίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θάύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Αρχάγγελος Μιχαήλ, Archangel Michael, Архангела Михаила

Γράφει ο Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιος,
Μέγας Ύμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Γιὰ τὴ θαυματουργικὴ δύναμη τοῦ Ταξιάρχη τῆς Δαιμονιάς, ὁμιλοῦν τὰ γεγονότα, τὰ ὅποια ἐξιστορεῖ ὁ εὐεργετηθεὶς ἀπὸ αὐτὸν κάτοικος τοῦ χωριοῦ Ἀνδρέας Ρουβέλας μὲ εὐλάβεια καὶ γλαφυρότητα.

Μεταφέρω ἐδῶ τὰ γραφόμενά του γιὰ τὴν ψυχικὴ ὠφέλεια τῶν πιστῶν καὶ ἱστορικὴ καταγραφὴ τῆς θαυμαστῆς προστασίας τοῦ Ἀρχαγγέλου πρὸς αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐπικαλοῦνται μὲ πίστη μέχρι καὶ σήμερα.

– Στὴν Πρέβεζα ὅπου ὑπηρετοῦσα τὸ 1947 ἡ στρατιωτικὴ μου μονάδα ἦταν κοντὰ στὴ θάλασσα. Μία ἡμέρα ἀποφασίσαμε μαζὶ μὲ ἓνα φίλο, τὸ Γιώργο Παππᾶ, νὰ κολυμβήσουμε.

Πήραμε μία βάρκα καὶ ἀνοιχθήκαμε στὸ πέλαγος. Κάποια στιγμή ἐνῶ βρισκόμαστε στὰ βαθιὰ ρίξαμε ἄγκυρα καὶ κάναμε ἡλιοθεραπεία.

Ὅταν ὁ φίλος μου ζεστάθηκε πολὺ ἔπεσε στὴ θάλασσα νὰ δροσιθεῖ παραβλέποντας

ὅτι δὲν γνώριζε καλὰ κολύμπι.

Ἔτσι σὲ πολὺ λίγο ἄρχισε νὰ καλεῖ σὲ βοήθεια. Ἐγώ, νεαρὸς ὅπως ἤμουν, καὶ καλὸς κολυμβητὴς δὲν σκέφθηκα νὰ πάρω τὴ βάρκα καὶ νὰ τὸν πλησιάσω, ἀλλὰ ἔπεςα στὴ θάλασσα, γιὰ νὰ τοῦ προσφέρω βοήθεια.

Τὸν πλησίασα καὶ τὸν ἔπιασα χωρὶς νὰ γνωρίζω ὅτι στὴν περιοχὴ ἐκείνη ὑπῆρχε ἓνα θαλάσσιο ρεῦμα, τὸ ὁποῖο μᾶς ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴ βάρκα καὶ μᾶς ὁδηγοῦσε στὴν ἀντίθετη ἀπ' αὐτὴ κατεύθυνση.

Σὲ λίγο ἀπομακρυνθήκαμε ἀπὸ τὴ βάρκα περισσότερο ἀπὸ διακόσια μέτρα. Κάποια στιγμή οἱ δυνάμεις μου μὲ ἐγκατέλειπαν καὶ ὁ φίλος μου ἔμπρὸς στὸν ἄμεσο κίνδυνο τοῦ πνιγμοῦ μὲ βαστοῦσε σφικτὰ καὶ ἀρχίσαμε νὰ βουλιάζουμε.

Τοῦ πρότεινα τότε νὰ μὲ ἀφήσει νὰ πάω νὰ φέρω τὴ βάρκα καὶ ἐκεῖνος ἀκούσια συγκατένευσε.

Ἡ βάρκα ὅμως ἦταν ἀπλησίαστη καὶ βλέποντας τὸ φίλο μου νὰ πνίγεται καὶ τὶς δυνάμεις μου νὰ ἐξαντλοῦνται ἔκανα τὸ σταυρό μου φωνάζοντας τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἀμέσως τότε ἔνοιωσα ἓνα χέρι νὰ μὲ ἀρπάζει καὶ νὰ μὲ ρίχνει μέσα στὴ βάρκα, στὴν ὁποία ἤδη βρισκόταν καὶ ὁ φίλος μου μισολιπόθυμος. Μεγάλο τὸ θαῦμα αὐτὸ τοῦ Ταξιάρχη μας, ποὺ ἔσπευσε στὴν ἱκεσία μου καὶ μὲ παράδοξο τρόπο μᾶς ἔσωσε.

Ὅταν μετὰ ἀπὸ χρόνια ἀξιωθήκαμε οἰκογενειακῶς νὰ ἀγοράσουμε ἓνα καράβι, τὸ ὀνομάσαμε «Ταξιάρχη» καὶ παραγγείλαμε στὸ Ἅγιον Ὅρος μιὰ εἰκόνα του, τὴν ὁποία καὶ τοποθετήσαμε στὴ γέφυρα τοῦ караβιοῦ κατὰ τὸν ἁγιασμό γιὰ τὸ πρῶτο ταξίδι.

Μετὰ ἀπὸ χρόνια, ὅταν πούλησαμε τὸ καράβι ζητήσαμε τὴν εἰκόνα, γιὰ νὰ τὴν τοποθετήσουμε στὴν Ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μας, ἀλλὰ οἱ νέοι ἰδιοκτῆτες δὲν τὴν παρέδιδαν.

Κάποτε, μετὰ ἀπὸ χρόνια σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ταξίδια του ὁ «Ταξιάρχης» ἔπεςε σὲ φοβερὴ θαλασσοταραχὴ καὶ ἓνας κεραυνὸς ἔσκασε πάνω στὸ καράβι. Πέρασε δίπλα ἀπὸ τὴν εἰκόνα καὶ ἄφησε ἓνα κάψιμο στὴν ἀριστερὴ της πλευρά.

Ταυτόχρονα ἔπεςε πάνω στὸν Καπετάνιο, ὁ ὁποῖος δὲν εὐαίσθητοποιήθηκε στὴν ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχιστράτηγου καὶ συνέχισε νὰ κρατεῖ τὴν εἰκόνα του στὸ πλοῖο.

Ἐνα βράδυ ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχάγγελος παρουσιάσθηκε στὸν ὕπνο τῶν νέων ἰδιοκτητῶν καὶ τοὺς εἶπε νὰ παραδώσουν τὴν εἰκόνα του στὸ σπίτι του, στὴν οἰκογένεια ποὺ

τὴν εἶχε παραγγείλει.

Ἐκεῖνοι φοβισμένοι, ἂν καὶ μεσάνυχτα, πῆραν ἓνα ταξὶ καὶ ἔφεραν τὴν εἰκόνα στὴ Δαιμονιά.

Τὴν παρέδωσαν στὸν ἐφημέριο πατέρα Θωμᾶ Λεκκάκη ἐξιστορώντας τὸ περιστατικό, γιὰ νὰ τὴ λειτουργήσει.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωὶ δέχθηκα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν ἱερέα νὰ πάω νὰ λειτουργηθῶ στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐκπληκτος ἀντίκρυσα τὴν εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχη μας.

Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴ χαρά μου γιὰ τὴ θαυμαστὴ ἐπιστροφή τῆς εἰκόνας του στὸ χωριό μας.

Ἀπὸ τότε βρίσκεται σὴ μικρὴ μας Ἐκκλησιὰ καὶ προστατεύει ὅλη τὴ Δαιμονιά, ὅλη τὴ Λακωνία μας, ὅλη τὴν εὐλογημένη μας πατρίδα.

Προστατεύει τὰ παιδιὰ μας, τοὺς ναυτιλλομένους μας, τοὺς νέους ὅλου τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ὁ Ταξιάρχης μας Μιχαὴλ εἶναι πνεῦμα «εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενον», ποὺ σπεύδει νὰ βοηθήσει κάθε ἓνα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ποὺ τὸν ἐπικαλοῦνται.

Πηγή: romfea.gr